

14 Απριλίου 2015

Πάσχα στο χωριό

/ Πεμπτουσία

pe unknown

Κι αυτή τη χρονιά γιορτάσαμε το

Πάσχα στο χωριό με τον παπού και τη γιαγιά. Τι χαρά!

Ο Αντωνάκης κι εγώ φτάσαμε στο χωριό με την πρώτη αποστολή. Εγώ θα βοηθούσα τη γιαγιά σ' ό,τι θα με χρειαζόταν. Έτσι έκανα όλα τα θελήματα. Βοήθησα στα κουλούρια και τη Μεγάλη Πέμπτη βάψαμε τ' αυγά. Βοήθησα ακόμη ν' ασπρίσουμε τις γλάστρες της αυλής και να τρίψουμε τα μπακίρια. Βέβαια παρακολουθήσαμε όλες τις ακολουθίες στην εκκλησία. Η γιαγιά δεν ήθελε να χάσουμε ούτε μία.

Ύστερα ήρθε κι η μητέρα και βοήθησε τη γιαγιά να ζυμώσουν και να ψήσουν τις λαμπροκουλούρες. Ο παπούς φρόντισε για τ' αρνί. Τελευταίος, μαζί με το μεγάλο μου αδερφό, ήρθε ο πατέρας, όταν έκλεισαν το μαγαζί.

Έτσι φτάσαμε στο Μέγα Σάββατο το βράδυ, λίγο πριν την Ανάσταση.

Όλοι είμαστε στο πόδι κι όχι μόνο εμείς, αλλά όλο το χωριό. Η μητέρα έδινε παραγγελίες σαν κι αυτές: «Ο καθένας σας να ετοιμάζεται στα γρήγορα. Μην ξεχάσετε να πάρετε τις λαμπάδες σας...»

Εγώ, τη λίγη ώρα που μου έμεινε, πριν ξεκινήσουμε για την Ανάσταση, την αφιέρωσα να ζωγραφίσω και το τελευταίο αυγό.

Όταν ήρθε η ώρα, ξεκινήσαμε για την εκκλησία. Εκεί ήταν όλα τόσο φωτεινά. Σε λίγο οι καμπάνες άρχισαν να χτυπούν δυνατά και ο ιερέας έψαλε το «Χριστός Ανέστη».

Με αναμμένες τις λαμπάδες γυρίσαμε στο σπίτι μετά την Ανάσταση και δώσαμε και πήραμε ευχές.

Έπειτα καθίσαμε στο τραπέζι και φάγαμε με όρεξη τη μαγειρίτσα. Μα όταν ήρθε η ώρα να τσουγκρίσουμε τ' αυγά, ένα συννεφάκι πήγε πάλι να παρουσιαστεί.

Τι νομίζετε πως έγινε; Όλα τα αυγά που ήταν στο κανιστράκι του μπουφέ βρέθηκαν τσουγκρισμένα. «Περίεργο πράγμα», μουρμούρισε η γιαγιά και η μητέρα.

Τότε ο Αντωνάκης δειλά δειλά είπε:

- Εγώ τα 'σπασα. Έψαχνα να βρω το πιο γερό, για να το κρατήσω για δικό μου.

Πήγε να γίνει στενοχώρια στο τραπέζι αλλά ο πατέρας είπε:

- Μέρα που είναι σήμερα, Αντωνάκη, σου τη χαρίζουμε.

- Του χρόνου να 'σαι καλά να μας σπάσεις όλους, όχι όμως μ' αυτό τον τρόπο, πρόσθεσε η γιαγιά.

Έπειτα από λίγο ήρθε στο τραπέζι ένα άλλο πανέρι με αυγά, που ήταν μέσα στο μπουφέ.

Μα λέτε και τ' αυγά τιμώρησαν τον Αντωνάκη. Πρώτο-πρώτο, έσπασε το δικό του. Και όλοι τον πειράξαμε γελώντας.

Με τη χαρά ζωγραφισμένη στο πρόσωπό μας, όλοι μαζί, μετά, ψάλαμε το «**Χριστός Ανέστη!**»

*Η πρώτη εικόνα είναι της Εύας Καραντινού και η δεύτερη της Νόνκα Πέτκοβα και περιέχονται στο βιβλίο «**Πάσχα των Ελλήνων**» των εκδόσεων «Άγκυρα».*